
537/B/1994

AB közlöny: III. évf. 10. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányosságának utólagos vizsgálatára beadott indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot :

Az Alkotmánybíróság az egészségügy társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló 52/1993. (IV.2.) Korm. rendelet 7. § (5) bekezdés alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Indokolás

I.

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (Öt.) 8. §-ának (4) bekezdése kimondja, hogy az egészségügyi alapellátásról a települési önkormányzat köteles gondoskodni. A helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes központi alárendeltségű szervek feladat- és hatásköréről szóló 1991. évi XX. törvény 129. § (1) bekezdése értelmében a körzeti egészségügyi ellátásról a települési önkormányzat az egészségügyi alapellátás keretében gondoskodik. E feladatokat az önkormányzatok vagy saját intézmények működtetésével, vagy a szolgáltatás megvásárlása útján végezhetik.

Saját intézménynek minősül az önkormányzat által fenntartott önálló háziiorvosi szolgálat, illetve az önkormányzat által fenntartott egészségügyi szakellátást nyújtó intézmény keretében működtetett háziiorvosi szolgálat. Emellett egyre gyakrabban élnek az önkormányzatok az egészségügyi vállalkozások megbízásának a lehetőségével. Mindkét esetben sajátos az önkormányzati

kötelezettség, mert mind a saját intézmény, mind az önkormányzati feladatot ellátó vállalkozás működési költségei a társadalombiztosítást terhelik.

Az egészségügy társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről az 52/1993. (IV. 2.) Korm. rendelet szól. Ez a rendelet tartalmazza az orvosi szolgálat költségfedezeti előírásait, a díj képzésének módszerét és alkotó elemeit is. Ezen alkotó elemek egyike a rendelet 7. § (5) bekezdésében szereplő ún. szakmai szorzó is, amelyet a szolgálatot folyamatosan ellátó orvos szakképzettsége és orvosi gyakorlati ideje alapján kell megállapítani. Az indítványozó e rendelkezés alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a közalkalmazotti jogviszonyban eltöltött időn és a bejelentkezett biztosítottak számán túl a szakképzettségi szorzó alkalmazása azt eredményezi, hogy hasonló adottságú önkormányzatonként eltérő a pénzügyi fedezet, attól függően, hogy a házi orvos (ok) milyen szakképzettséggel rendelkeznek. Ez az önkormányzati törvényen nyugvó kötelezettségekhez szükséges pénzügyi alap hátrányosan különböztet meg egyes önkormányzatokat. Az indítvány azt nem jelölte meg, hogy a támadott rendelkezés az Alkotmány mely rendelkezéseivel ellentétes.

II.

Az indítvány nem megalapozott.

Az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdés c/ pontja értelmében az önkormányzat törvényben meghatározott feladatainak ellátásához megfelelő saját bevételre jogosult, továbbá e feladatokkal arányban álló állami támogatásban részesül.

Az Alkotmány 70/A. §-a a Magyar Köztársaság területén tartózkodó minden személy számára egyenlő jogot biztosít, és tilt minden, a jogegyenlőséget sértő hátrányos megkülönböztetést.

E két alkotmányos rendelkezés kapcsán, az indítvány tartalma alapján az Alkotmánybíróságnak azt kellett vizsgálni, hogy az önkormányzati feladatot képező egészségügyi ellátás társadalombiztosítási költségfedezetének szabályain belül alkotmányosan tiltott hátrányos megkülönböztetés-e az ellátás körében alkalmazott orvosok szakképzettségétől is függő

különböztetés.

E szempontból figyelembe kellett venni azt is, hogy az Alkotmány 70/D. §-a szerint a Magyar Köztársaság területén élőknek joguk van a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez, és ezt a jogot a Magyar Köztársaság többek között az orvosi ellátás megszervezésével valósítja meg.

A legmagasabb szintű testi és lelki egészség megvalósításának egyik eszköze az egészségügyi ellátásban részt vevő orvosok lehető legmagasabb szintű szakmai képzése. A magasabb szakmai képesítést elérő és hosszabb gyakorlattal rendelkező orvosok illetménye is magasabb. Ezt fedezi a magasabb szakmai szintű orvosokat foglalkoztató önkormányzatoknak az ún. szakmai szorzóval növelt társadalombiztosítási támogatása. A magasabb szintű ellátás ugyanis nemcsak szellemi ráfordításban jelentkezik, hanem a beteg teljesebb kivizsgálása és ellátása megnyilvánulhat a végzett beavatkozásokban, az ahhoz felhasznált eszközökben, gyógyászati anyagokban, diagnosztikumokban is.

A szakmai szorzó, mint a társadalombiztosítási finanszírozás egyik eleme egyfelől a magasabb képesítéshez társuló összetettebb szolgáltatás magasabb költségeit téríti, másfelől lehetőséget biztosít a háziorvosi szolgálatok működtetőinek, hogy minél képzettebb szakembereket bízzanak meg lakosságuk egészségügyi alapellátásával. Ez az Alkotmány 70/D. §-át szolgáló intézkedés kellő súlyú alkotmányos indok a támogatás különbözősége mellett.

Mindezeket figyelembe véve, mivel alkotmányellenesség nem volt megállapítható, az Alkotmánybíróság az indítványt elutasította.

Budapest, 1994. október 20.

Dr. Schmidt Péter
alkotmánybíró

Dr. Vörös Imre
alkotmánybíró

Dr. Zlinszky János
előadó alkotmánybíró

Első / előző / következő / utolsó dokumentum

Becsuk